

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U-V 1272/06
17.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenovićem, zapisničarem, odlučujući po tužbi tužioca AA na službi u VP aa, protiv rešenja tužene Vojne pošte broj vv Up - 2 broj 91-4 od 25.5.2004. godine, u predmetu priznavanja prava na diverzantski poluobrok, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 17.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Vojne pošte aa, Up-1 broj 4-4 od 25.3.2004. godine, kojim je odbijen zahtev tužioca za priznavanje prava na diverzantski poluobrok kao neosnovan.

U tužbi, podnetoj Vrhovnom vojnom sudu 25.6.2004. godine, zavedenoj u tom sudu pod Up. 1230/4, tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Ističe da je postavljen na dužnost vojnog policajca u četi vojne policije specijalne namene u 25.b VP ___ u VP aa, u kojoj ostvaruje sva prava kao i ostale specijalne jedinice, pre svega godišnji odmor u trajanju od 36 dana i beneficirani radni staž u trajanju od 18 meseci, osim prava na diverzantski poluobrok. Smatra da je osporenim rešenjem pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje a što je imalo za posledicu i pogrešnu primenu materijalnog prava. Iz navedenih razloga predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u datom odgovoru na tužbu ostao je u svemu kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu kao i razmatranja svih spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije koji je 21.11.2006. godine preuzeo nerešene predmete upravnih sporova pokrenutih pred Vrhovnim vojnim sudom do 31.12.2004. godine, je našao:

Tužba nije osnovana.

Prema razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja tuženi organ je utvrdio da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je odbio zahtev žalioca, ovde tužioca, kao neosnovan, jer je utvrđeno da je žalilac pripadnik 1. čete vojne policije "A" klasifikacije ___ na dužnosti vojnog policajca, kao i da jedinica u kojoj se nalazi žalilac nema karakter jedinice za specijalne namene već se radi o jedinici vojne policije koja je namenjena za vojno - policijsku borbenu podršku vojnih jedinica, kako je to predviđeno Planom i programom borbene obuke vojnika i jedinica vojne policije u miru i ratu Pov. br. 3083-2 GŠ VS CG - Uprave vojne bezbednosti od 31.3.2003. godine.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije je našao da je pravilno postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja od 15.3.2004. godine. Ovo sa razloga što je odredbom člana 8. stav 1. tačke 3. Pravilnika o ishrani u Vojsci SCG u miru ("Službeni list SRJ", br. 5/96...22/00) propisano da diverzantski poluobrok pripada profesionalnim pripadnicima Vojske, rezervnim oficirima i rezervnim podoficirima iz sastava specijalnih jedinica Vojske (pomorski i rečni diverzanti, pripadnici izviđačko - diverzantskih jedinica, padobranskih jedinica, jedinica za prepadna dejstva, jedinica vojne policije specijalne namene, jedinica vojne policije za protivteroristička dejstva i ostalima), u dane kada izvršavaju program specijalističke obuke ili izvršavaju druge namenske zadatke, a nemaju organizovanu celodnevnu ishranu. U postupku je kao nesporno utvrđeno da je tužilac pripadnik prve čVP/vBP "A" klasifikacije ___. Međutim prema spisima predmeta, ta jedinica nema karakter jedinice za specijalna dejstva, već se radi o jedinici koja je namenjena za vojnu - policijsku borbenu podršku vojnih jedinica. Saglasno navedenom u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi propisani članom 8. stav 1. tačke 3. Pravilnika o ishrani u VSCG u miru, zbog čega je, i po shvatanju Vrhovnog suda Srbije, pravilno osporenim rešenjem odbijena tužiočeva žalba.

Kod iznetih činjenica i pravnog stanja stvari, Vrhovni sud Srbije je navode tužbe ocenio neosnovanim i bez uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, jer ovim navodima tužilac nije doveo u sumnju utvrđeno činjenično stanje, niti je naveo okolnosti ili dokaze koji nisu cenjeni u upravnom postupku, a bili bi od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari. Pri tome su u obrazloženju osporenog rešenja dati dovoljni i jasni pravni razlozi, koje kao pravilne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

